

Empresaris 'made in China'

Des que l'ex-president de la República Popular de la Xina Deng Xiaoping va dir que enriquir-se era gloriós, molts dels seus compatriotes han actuat en conseqüència. Empesos per una millora de les condicions de vida, molts xinesos van deixar el país per fer fortuna en uns altres llocs del món. Els Països Catalans van ser la destinació escollida per molts i ara ja veiem els efectes d'aquella política econòmica revolucionària de final dels anys 70.

Quan pensem en els xinesos que viuen entre nosaltres resulta molt difícil de separar-los de la imatge del restaurant xinès o del basars on es ven de tot a preus molt baixos. L'arròs tres delícies i el tèxtil *made in China* en són sens dubte la carta de presentació més típica, però hi ha molts mites falsos sobre el col·lectiu xinès.

El primer és que són un grup tancat i endogàmic. Zhi Long Cheng, empresari xinès resident a Catalunya, es defensa d'aquesta afirmació aduint que la primera onada d'immigració procedent de la Xina no ha tingut temps d'anar a l'escola i per a ells la barrera idiomàtica és un enemic difícil de vèncer. "D'aquí a un temps aquesta situació canviarà i els nostres fills, educats en la immersió lingüística, ja no tindran aquests problemes de comunicació. Nosaltres hem vingut aquí a guanyar diners, com fa tothom, i només esperem que se'ns tracti com a iguals".

El capital que ve d'Orient. Aquesta primera generació d'immigrants xinesos va instal·lar-se aquí majoritàriament durant la dècada dels 90 del segle passat. Els Jocs Olímpics de Barcelona van ser una crida que va donar com a resultat l'entrada d'un nou grup ètnic als Països Ca-

Els immigrants xinesos confien que els seus fills ja no tindran problemes de comunicació.

talans. Buscaven, com tants altres immigrants, una millora del seu nivell de vida i un sobresou que poguessin enviar a la família. Ara, a les darreries de la primera dècada del segle XXI, els xinesos que vénen ja no arriben amb una mà al davant i una altra al darrere. El perfil del nouvingut xinès és el d'un empresari que se'n va per invertir en un altre país i fer créixer la seva empresa. Molt sovint es tracta

de companyies familiars que han anat creixent de mica en mica fins arribar a travessar les fronteres del gegant asiàtic.

Lidan Qi ha vist moltes d'aquestes empreses que internacionalitzen el negoci passant per l'arc mediterrani. Nascuda a Catalunya, és la directora de la firma d'advocats Qi Meng, que assessora tant emprenedors xinesos que volen d'expandir el negoci a l'estat espanyol com empresaris espanyols que volen obrir mercat a la Xina. "L'estat espanyol és un lloc que atreu molt els xinesos. Molts hi busquen la seva seu a Europa; sobretot a Barcelona i Madrid." El despatx d'advocats de Lidan Qi sol donar consell a empreses xineses mitjanes i grans, generalment de més de 500 treballadors. Segons ella, el principal problema amb què es troben en voler-se establir és l'excés de burocràcia. "Tant els consolats espanyols a la Xina com els tràmits administratius que han de seguir a l'estat espanyol els dificulten molt l'adquisició d'una nau industrial, i molts es fan enrere." Això és, des del seu punt de vista, un fre per a molt capital xinès amb vocació internacional.

Per una altra banda, si hi hagués més contacte entre empreses de l'estat espanyol i les seves homòlogues xineses instal·lades aquí es crearien llaços que fàcilment serien una oportunitat per a entrar a fer negocis a la Xina. En aquest sentit, el fet de veure la comunitat xinesa com un gueto els va en contra. "Espanya arriba tard a la Xina. Encara la veu com una fàbrica amb mà d'obra barata i no com el mercat potencial de consum més gran del món." Lidan Qi opina que avui cal mirar la Xina com a consumidor i no com a productor, però també és del parer que mai no és tard per a canviar de mentalitat. "No s'ha perdut tot, encara."

L'exemple de Badalona. Integració i normalitat. Segons Joaquim Padrós, president de la Federació Empresarial de Badalona, els em-

JORDI PLAY

Molts basars orientals dels Països Catalans es proveeixen en grans naus comercials, on venen productes molt barats produïts a la Xina.

presaris xinesos que hi ha en aquest municipi tenen voluntat d'integrar-se i ho fan en un ambient de normalitat. En aquesta patronal badalonina hi ha més de deu empreses xineses associades. "Fa uns sis anys o set, a causa de la progressiva obertura de la Xina i la bonança econòmica d'Europa, diversos emprenedors xinesos van interessar-se per adquirir naus a Badalona. Ara són molts els qui tenen espais industrials en aquest municipi." Joaquim Padrós explica que aquests empresaris orientals van entrant a poc a poc a la majoria de sectors econòmics, però que el sector comercial i el tèxtil encara són els que tenen més pes específic.

Un exemple d'aquestes iniciatives és Merca China Internacional, una nau comercial de més de 5.000 metres quadrats que funciona com a hipermercat per a petits i mitjans comerciants. La directora comercial de Merca China, Liling Qi, explica que el seu espai és pensat per a fer una compra a l'engròs de manera intel·ligent i ràpida. La nau és dividida en 39 seccions

que pretenen optimitzar el temps i facilitar la compra. "Tenim molts clients xinesos amb comerços als Països Catalans, però no són pas els únics. La majoria són comerciants de Catalunya i les Illes Balears, tot i que per volum de negoci els nostres millors clients són els francesos." Liling Qi conclou que últimament reben comandes des de l'Àfrica i des de Portugal. També complementen la seu fixa de Merca China a Badalona amb la presència a fires internacionals per fer-se conèixer fora de Catalunya.

Produir més bé de preu. Molts dels basars orientals compren els productes a Merca China o naus comercials similars. Juguines, bijuteria, roba, petits mobles, decoració... Tot sembla que es pugui encabir en aquests locals de productes de baix cost. Per què poden oferir preus tan baixos? El secret és que són productes fabricats a la Xina i importats també per xinesos. D'aquesta manera, tant la mà d'obra com la distribució i la venda final és duta a terme per empresaris xinesos.

"No venem mercaderies de baixa qualitat", afirma Liling Qi. "Baix cost no vol dir baixa qualitat. Senzillament són productes que s'han fet lluny d'aquí, on les primeres matèries i la producció són més barates". Fa uns anys estàvem acostumats a veure "made in Taiwan" a les etiquetes, però ara, tot i que el capital de moltes d'aquestes empreses continua essent taiwanès, han descentralitzat la producció a la Xina per abaratir costos.

Amb els Jocs Olímpics a la cantonada, la Xina es va convertint en l'ull de l'huracà en molts aspectes. El país més poblat del món apareix als mitjans cada vegada amb més periodicitat i les relacions comercials, polítiques i socials amb la Xina creixen de dia en dia a tots el racons del món. Crítiques no en falten pas, i la polèmica acompanya cada pas que fa el gegant asiàtic, però per entendre el món i l'economia del segle XXI no es pot deixar de banda tot allò que envolta el *yin* i el *yang* de la Xina.

Joan Ramon Armadàs